

32004F0757

11.11.2004

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

L 335/8

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2004/757/ПВР НА СЪВЕТА

от 25 октомври 2004 година

за установяване на минималните разпоредби относно съставните елементи на наказуемите деяния и прилаганите наказания в областта на трафика на наркотици

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, буква д) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Трафикът на наркотици представлява заплаха за здравето, сигурността и качеството на живот на гражданите на Европейския съюз, както и за законната стопанска дейност, стабилността и сигурността на държавите-членки.
- (2) Необходимостта от правни действия в областта на борбата с трафика на наркотици е призната по-специално в плана за действие на Съвета и на Комисията относно оптималните условия и ред за прилагане на разпоредбите на Договора от Амстердам за установяване на пространство на свобода, сигурност и правов ред ⁽³⁾, утвърден по време на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от Виена, състоял се на 3 декември 1998 г., за прилагане на заключенията на Европейския съвет от Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г., и по-специално точка 48 от него, Стратегията на Европейския съюз за борбата с наркотиците (2000—2004 г.), приета по време на Европейския съвет от Хелзинки от 10 до 12 декември 1999 г. и от плана за действие на Европейския съюз в областта на борбата с наркотиците (2000—2004 г.), одобрен по време на Европейския съюз от Санта Мария да Фейра на 19 и 20 юни 2000 г.
- (3) Необходимо е да се приемат минималните правила по отношение на съставните елементи на престъпленията с трафик на наркотици и прекурсори, които дават възможност за определяне на общия подход на равнище Европейски съюз в борбата с трафика на наркотици.

(4) Във връзка с принципа на субсидиарност действието на Европейския съюз следва да се съсредоточи върху по-тежките престъпления в областта на упойващите вещества. Изключението, което се прави от приложното поле на настоящото рамково решение, за известно поведение, свързано с личната консумация, не е част от насоката на Съвета за начина, по който държавите-членки смятат да третират тези други случаи в своето законодателство.

(5) Предвидените от държавите-членки санкции следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи и да включват наказания лишаване от свобода. За определяне на равнището на наказанията следва да бъдат отчитани фактическите елементи, като количество и вид на наркотика, станал обект на трафик, фактът, че нарушението е или не е извършено в рамките на организираната престъпност.

(6) Държавите-членки следва да имат право да предвиждат смекчени наказания, когато извършителят на престъплението предостави на компетентните органи полезна информация.

(7) Необходимо е да се вземат мерки, които да правят възможно конфискуването на приходите от извършените престъпления, посочени в настоящото рамково решение.

(8) Следва да се вземат мерки, за да се провери дали юридически лица могат да се подведат под отговорност за престъпленията, посочени в настоящото рамково решение, когато тези престъпления са извършени за тяхна сметка.

(9) Ефективността на полаганите усилия в борбата срещу трафика на наркотици зависи основно от сближаването на националните мерки за прилагане на разпоредбите на настоящото рамково решение,

⁽¹⁾ ОВ С 304 Е, 30.10.2001 г., стр. 172.

⁽²⁾ Становище от 9 март 2004 г. (все още неубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ С 19, 23.1.1999 г., стр. 1.

РЕШИ:

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение

1) „наркотици“ означава веществата, посочени в някоя от следните конвенции на Обединените нации:

а) Единната конвенция за упойващите вещества от 1961 г. (изменена с Протокола от 1972 г.);

б) Виенската конвенция за психотропните вещества от 1971 г. Визирани са също контролираните вещества в рамките на Съвместно действие 97/396/ПВР от 16 юни 1997 г. относно обмяна на информация, оценката на риска и контрола на новите синтетични наркотици ⁽¹⁾;

2) „прекурсори“ означава всяко вещество, което е класифицирано в законодателството на Общността и за което са в сила задълженията по реда на член 12 от Конвенцията на Обединените нации срещу незаконната търговия на упойващи вещества и психотропни вещества от 20 декември 1988 г.;

3) „юридическо лице“ е всеки субект с този статут по силата на приложимото национално законодателство, с изключение на държавите или другите публични субекти при упражняване на суверенните си правомощия на публични органи и на публични международни организации.

Член 2

Престъпления, свързани с трафика на наркотици и прекурсори

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че следните видове умишлени деяния, когато са извършени неправомерно, са наказуеми:

а) производството, получаването, добиването, подготовката, предлагането, пускането на пазара, разпространението, продажбата, доставянето, независимо при какви условия, дилърството, експедицията, транзитното изпращане, транспортирането или износът на наркотици;

б) отглеждането на мак за опиум, на кока или на канабис;

в) притежаването или покупката на наркотици с цел упражняване на дейностите, изброени в буква а);

г) производството, транспортирането, дистрибуцията на прекурсори, при които този, който се занимава с това, е наясно, че трябва да ги използва при или за незаконното получаване или производство на наркотици.

2. Описаните в параграф 1 деяния не се включват в приложното поле на настоящото рамково решение, когато са извършени изключително за лична облага на извършителите, така както е определена в националното законодателство.

Член 3

Подбудителство, помагачество и опит

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за квалифициране като престъпление на подбудителство, помагачеството или опита за извършване на някое от престъпленията, посочени в член 2.

2. Дадена държава-членка може да изключи от наказателна отговорност опита за предлагане или за подготовка на наркотици, посочени в член 2, параграф 1, буква а), както и опита за притежание на наркотици, посочено в член 2, параграф 1, буква в).

Член 4

Наказания

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че деянията по членове 2 и 3 се наказват с ефективни, съразмерни и възпиращи наказания.

Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в член 2, се налага наказание лишаване от свобода най-малко от една до три години.

2. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в член 2, параграф 1, букви а), б) и в), се налага наказание лишаване от свобода най-малко от пет до десет години за всеки от следните случаи:

а) престъплението се отнася за големи количества наркотици;

б) престъплението се отнася за наркотици, които са измежду най-вредните за здравето, т.е. такива, които водят до причиняване на значителна вреда за здравето на редица лица.

⁽¹⁾ ОВ L 167, 25.6.1997 г., стр. 1.

3. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в параграф 2, се налага наказание лишаване от свобода най-малко от десет години, когато престъплението е извършено в рамките на организираната престъпност по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР от 21 декември 1998 г. относно инкриминирането на участието в престъпна организация в държава-членка на Европейския съюз ⁽¹⁾.

4. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че за престъпленията, посочени в член 2, параграф 1, буква г), се налага наказание лишаване от свобода най-малко от пет до десет години, когато престъплението е извършено в рамките на организираната престъпност по смисъла на Съвместно действие 98/733/ПВР и прекурсорите са предназначени за използване при правенето или производството на наркотици в условията, посочени в параграф 2, буква а) или б).

5. Без да се засяга правото на жертвите или други добросъвестни трети лица, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да осигури конфискуването на веществата, обект на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, на инструментите, послужили или които е трябвало да послужат на тези престъпления, и приходите от тези престъпления или конфискуването на имущество, чиято стойност съответства на тази на приходите, веществата или инструментите.

Термините „конфискуване“, „инструменти“, „приходи“ и „имущество“ се тълкуват по смисъла на член 1 от Конвенцията на Съвета на Европа от 1990 г. относно прането на пари, проследяването, задържането и конфискуването на приходи от престъпления.

Член 5

Особени обстоятелства

Без да се засяга член 4, всяка държава-членка може да предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че наказанията, посочени в член 4, да могат да се намаляват за извършител на престъпление:

- а) който се отказва от своите престъпни действия в областта на трафика на наркотици и на прекурсори; и
- б) предоставя на административните и съдебните органи информацията, която те не биха получили по друг начин, като им съдейства:
 - i) за предотвратяване или ограничаване на въздействието на престъплението;
 - ii) за идентифициране и подвеждане под отговорност на другите участници в престъплението;

⁽¹⁾ ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

iii) за намиране на улики; или

iv) за възпрепятстване извършването на други престъпления от посочените в членове 2 и 3.

Член 6

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира юридическите лица да могат да бъдат подвеждани под отговорност за престъпление от посочените в членове 2 и 3 в случаите, когато последните са извършени за тяхна сметка, от което и да е лице, действащо било самостоятелно, било в качеството си на член на орган на въпросното юридическо лице, изпълнявайки управленски функции от името на това юридическо лице, на едно от следните основания:

- а) има правомощия да представлява юридическото лице;
- б) явява се орган за вземане на решения от името на юридическото лице;
- в) явява се орган за упражняване на контрол в рамките на юридическото лице.

2. Извън случаите, предвидени в параграф 1, всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира юридическите лица да могат да се подвеждат под отговорност в случаите, когато поради липса на надзор или контрол от страна на лицето, посочено в параграф 1, е станало възможно извършването на някое от престъпленията, посочени в членове 2 и 3, за сметка на юридическото лице от подчиненото му лице.

3. Отговорността на юридическите лица по силата на параграфи 1 и 2 не изключва наказателно преследване срещу други физически лица, извършители, подбудители или помагачи на престъпления от посочените в членове 2 и 3.

Член 7

Санкции на юридическите лица

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се убедят, че юридическото лице, обявено за отговорно по реда на член 6, параграф 1, се наказва с ефективна, съразмерна и възпираща санкция, включваща наказателни или ненаказателни глоби и възможни други санкции, и по-специално:

- а) мерки за изключване от печалбата на данъчна или друга преференция или държавна помощ;
- б) мерки за временна или окончателна забрана за упражняване на търговска дейност;
- в) поставянето под съдебен надзор;

- г) съдебна мярка по прекратяване;
- д) временно или окончателно затваряне на учреждения, послужили за извършване на престъплението;
- е) в съответствие с член 4, параграф 5, конфискуването на веществата, обект на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, на инструментите, послужили или които е трябвало да послужат на тези престъпления, и на приходите от тези престъпления или конфискацията на имущество, чиято стойност съответства на тази на приходите, веществата или инструментите.

2. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да гарантира всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 6, параграф 2, да бъде санкционирано с ефективни, съразмерни и възпиращи санкции или мерки.

Член 8

Компетентност и наказателно преследване

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки за определяне на компетентността си по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, в случаите, когато:

- а) престъплението е извършено отчасти или изцяло на нейна територия;
- б) извършителят на престъплението е неин гражданин; или
- в) престъплението е извършено за сметка на юридическо лице, установено на нейна територия.

2. Държавата-членка може да реши да не приложи или да приложи само в специфични случаи и при специфични условия правилата за компетентността, посочени в параграф 1, букви б) и в), когато престъплението е извършено извън нейната територия.

3. Държава-членка, която по силата на своето законодателство не екстрадира свои граждани, взема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 2 и 3, и когато е приложимо, за предприемане на наказателно преследване в този смисъл в случаите, когато престъплението е извършено от неин гражданин извън нейната територия.

4. Държавите-членки информират генералния секретариат на Съвета, както и Комисията за своето решение за прилагане на

параграф 2, като при необходимост се посочват специфичните случаи, в които техните решения се прилагат.

Член 9

Влизане в сила

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с разпоредбите на настоящото рамково решение до 12 май 2006 г.

2. В срока, посочен в параграф 1, държавите-членки съобщават на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, транспониращи в тяхното национално законодателство, задълженията, наложени им с настоящото рамково решение. До 12 май 2009 г. Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета доклад за работата по изпълнението на рамковото решение, включително въздействието от това изпълнение върху международното правно сътрудничество в областта на борбата с трафика на наркотици. На базата на този доклад Съветът проверява, в рамките на шест месеца след представянето на отчета, дали държавите-членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящото рамково решение.

Член 10

Териториално приложение

Настоящото рамково решение се прилага по отношение на Гибралтар.

Член 11

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Люксембург на 25 октомври 2004 година.

За Съвета

Председател

R. VERDONK